

Sessió inaugural del Primer Congrés de Sanitat Municipal celebrat a Madrid el 25 de maig de 1927, a la sala d'actes de la Real Acadèmia de Medicina. Dret, llegint la Memòria, el secretari del Congrés, don Alfred Canal, metge titular de Granollers i Sub-delegat de Medicina, d'aquest Partit

MONOGRAFIES MÈDIQUES

ANT II MAIG 1927 N.º 11

L'ESTÈTICA FACIAL

Dr. Francesc Montanyà

Medicació i Administració
C. Corti Catalanes, 402, 1.º, 1.ª
Diposit: Libreria Catalana, Plaça Catalunya, 11
BARCELONA

El doctor Francesc Montanyà ha publicat, ara de poc, una de les «Monografies Mèdiques», que edita el doctor J. Aguadé i Miró, per a la major popularització d'aspectes de la ciència. La premsa s'ocupà amb molt elogi d'aquesta obra del nostre amic i compatriota

I a Madrid, En Fontdevila, «cònsul general», que tan aviat és a la seva taula de director de l'*Heraldo*, com és a Ginebra, com si fós un diplomàtic, o el trobareu per Barcelona, amb el seu *puro* ja famós; i l'Uyà, que quan menys ens ho pensarem estrenarà una òpera de debò; i En Morató, que treballa i servei la fè en el triomf, tan merescut; i En Paco Camps, de qui ara de poc llegirem que és *el rei de la mecanografia*... I a València, els germans Prat, actius i intel·ligents; i allà, a Astúries, en Felip Blanxart...

I enllà de les ratlles frontereres i de la mar llunyana, encara, els germans Ribalta, un a França i altre a Anglaterra; els germans Paitubí, qui sap a on; En Vicente i En Serra, i qui sap quants més, a París; En Pous, a Alemanya; En Coloma, lluny també; i en Sitjes, a Suïça... I a l'Havana, els germans Montaña i En Vilaseca i En Salvador Angelet; En Jaume Valls, a Buenos Aires; En Massana i En Massanas, a l'Amèrica també; i el doctor Ruera, a La Plata; En Josep Pujol (*En Pujolet*), a Xile; En Josep Cunill, als Estats Units d'Amèrica, i En Pere Maspons al Guayaquil, on servei viu l'amor a la terra nadiua i a la nostra parla...

Tots aquests noms i altres i altres, són testimoni de que si «aneu allà on aneu, per tot trobareu un català», no són els fills de nostra ciutat els qui es queden enrera en aquesta fatlera de veure nous horitzons; que també n'hi ha que troben petit aquest tros de terra que de vegades

Vicenç Albarranch és granolleri per adopció. A més a més, és bon pintor; i tant com bon pintor, bon amic nostre. A Elx, la seva ciutat nadiua, ara de poc es celebrà una exposició de pintures i l'Albarranch, de Granollers, guanyà la primera medalla amb aquest seu quadro «Boires», pintura a l'oli que reproduïx una visió de la serralada ponentina copjada per ell en nostra ciutat